

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§.3. De Prudentia Confessarii circa alias Personas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

mentis fortiter removendis auxilietur: & tandem, ut modum solidum ostendat, quo quisque se in suo statu magis in dies perficiat, & majorem cælestium gaudiorum, gratiarumque cumulum procuret; huc enim omnia prudentis Confessarii consilia collimare oportet.

Tertium est *discreta correctio*, quæ pariter in tribus præcipuè capitibus consistit. 1. In pænitentia salutaris prudenti præscriptione, ut nimirum ad quantitatem peccatorum, & virium Pænitentis ante omnia respectus habeatur. 2. In mediis, quibus à lapsu ulteriori Pænitens præservetur, charitativa suggestione, ubi præcipuè suadet prudentia, ut ante omnia radix peccatorum inquiratur, atque ad eam extirpandam universa media dirigantur. 3. In voluntate ad dicta media apprehendenda zelosa excitatione, quod potissimum fiet, si foeditas & damna peccatorum ex una parte, ex altera verò virtutum dignitas & commoda clarè solidèque demonstrantur, & illorum quidem fatale odium, harum verò insignis æstimatio & desiderium animis ingeretur; quorum omnium praxis ex ijs, quæ toto capite secundo fusiùs dicta sunt, haud difficulter addiscetur.

§. III.

De Prudentia Confessarii circa alias Personas.

Intellige distinctas ab ipso Confessario, & Pænitentibus, quæ ad tres classes revocari possunt.

Prima classis est aliorum Confessariorum, qui vel in eodem templo & loco, aut certè in aliis confessiones pariter excipiunt, circa quos tria documenta servanda suggerit prudentia. Primum est, *uniformitas in modo procedendi*, ubi quisvis Confessarius applicare sibi deberet saluberrimam illam regulam, quam Societas Jesu suis Confessariis in hæc verba præscribit: Modum ea Sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare solent, perspectum omnes habeant, in eoque uniformes sint, quantum Regionum varietas patietur; formam tamen & rationem absolvendi ab excommunicatione, & aliis censuris & peccatis eandem omnes sequantur, attendantque, ne ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii & Parochi jure offendi possint. Secundum est *chari-*

tas in mutua honoratione; quam iterum Societas Jesu suis Confessariis per hanc notatu dignissimam regulam commendat: Confessarij inter se ipsos, & in modo procedendi cum Pœnitentibus conformes esse curent, & quantum res tulerit, ita aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat, ut omnes intelligant, mutuo charitatis vinculo Societatis Confessarios in Christo esse colligatos. Quam totam regulam sibi quoque latam omnes ejusdem Diœcesis aut Capituli Sacerdotes judicare deberent. Tertium est *Communicatio liberalis laborum & fructuum*, quæ requirit, ut, si quis alterum Confessarium copiosos fructus referre ex sua segete advertit, non in videat, sed potius ex animo gratuletur, dicatque cum S. Davide: Particeps ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua: item ut, si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium Confessarium adeundi facultatem petierit, vel eâ non petita adierit, id sibi gratum esse benigne ostendat: ut interdum ultrò alios in societatem laborum invitet, vel Pœnitentes ad ipsum dirigat.

Secunda classis est adstantium, vel etiam aspicientium ex remoto loco Confessarium; circa quos prudentia dicat sequentia monita. 1. Ut non clarè nimis loquatur, ne adstantes contra voluntatem nonnunquam peccata audire cogantur, & quod pronissimum est, ipsimet postea à confessione tali Sacerdoti facienda absterreantur. 2. Ut neque gestibus manuum aut pedum signa varia prodat, ex quibus ij, qui ea visuri essent, in cognitionem cujusdam peccati venire, aut certè displicentiæ, offensionisve occasionem arripere possent. 3. Ut, si multos adesse advertat, qui confiteri velint, citò se expediat, atque adeò ab omnibus non necessariis quæstionibus, instructionibus, adhortationibus absteat, imò etiam in orationibus pro absolutione dici solitis, solam illam, quæ essentialia verba absolutionis continet, recitet, vel si nimius sit accursus, omnino illa tantum verba: Ego te absolvo à peccatis tuis in nomine Patris &c. pronuntiet, uti Diana & Busenbaum suadent.

Tertia classis est absentium, circa quos etiam tria monita suggerit prudentia. 1. Ut, nisi evidens necessitas aut utilitas aliud suadeat, non facilè de eorum moribus aut factis loquatur; multò minùs verò (si id officium non exigat) omnino in

no in eosdem inquirat, aut temerariè de illis iudicium ferat.
 2. Ut, ubi varias de ipsis querelas audierit, eas non statim credat, sed vel excuset, vel certè ab iis tanquam ad se non pertinentibus iudicium suspendat. 3. Ut, si quos occultas vel àpertas cum suis Pœnitentibus inimicitias portare adverterit, omnem industriam adhibeat, ut iterum inter se concilientur, mediâque stabiliendæ concordia ab eo præscripta sedulo & constanter usurpent.

§. IV.

Quomodo supradictæ doctrinæ in praxi sint redigendæ?

Dictum est suprâ inter alia capita, quæ ad præparationem remotam requiruntur, etiam Ideam esse, quam quisque in confessionibus audiendis ob oculos sibi ponat, & totis viribus imitari studeat, pro hac autem commodissimè servare posse exemplum Christi pedes discipulorum lavantis. Ut ergo hanc Ideam Confessarius usurpare sciat, simulque compendium supradictarum doctrinarum habeat, breviter ostendere oportet, quid in dicta Idea potissimum considerandum, & imitatione exprimendum videatur.

I. Itaque sicut Christus antè, quàm lotionem pedum inciperet, aquam & omnia necessaria præparari iussit, ita & Confessarius operam dare debet, ut, quidquid ad confessiones legitimè audiendas requiritur, puta scientiam, jurisdictionem, virtutem, ritè præparata habeat.

II. Sicut Christus ante lotionem linteo mundo se cinxit, ita Confessarius priùs, quàm ad confessiones audiendas se conferat, mundâ conscientia, firmissimòque castitatis servandæ proposito accinctus sit, oportet.

III. Sicut Christus ante eandem lotionem genua flexit, ita Confessarius idem faciat, & per ardentem orationem sibi ac Pœnitentibus copiosam à DEO gratiam pro hoc tam arduo opere petat.

IV. Sicut Christus magna cum humilitate, patientia, & charitate omnibus suis discipulis pedes lavit, ita & ipse actualem peccatorum auditionem, velut sordium ablutionem cum similibus virtutibus aggrediatur.

V. Sicut Christus ab ablatis pedibus linteo aquam absterxit, ita